

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie skargi C. N. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu
z dnia 29 maja 2014 r., sygn. akt I Ca 61/14, wydanego w sprawie
z powództwa C. N.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej w S.
o złożenie oświadczenia woli,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 listopada 2015 r.,

**odrzuca skargę i nie obciąża skarżącej kosztami postępowania
wywołanego skargą.**

UZASADNIENIE

Wniesiona przez powódkę C.N. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z dnia 29 maja 2014 r. podlega odrzuceniu z następującej przyczyny.

Skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego wyroku z prawem w części określającej jej istotę (jej treść), w której należy wykazać, że spełnia warunki przewidziane w art. 424⁵ § 1 k.p.c., powinna zawierać między innymi „wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe” (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.). Takie ujęcie tego warunku skargi oznacza, że skarżącego obciąża obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących środków prawnych, których zastosowanie – w odniesieniu do zaskarżonego orzeczenia – jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. Skarżąca powinien zatem wykazać, powołując odpowiednie przepisy, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje środek prawny, przy pomocy którego mogłoby nastąpić wzruszenie zaskarżonego orzeczenia.

Należy podkreślić, że nie chodzi tylko o skargę kasacyjną lub skargę o wznowienie postępowania, ale także o inne środki prawne pozwalające na zmianę lub uchylenie orzeczenia, ewentualnie służące pozbawieniu lub ograniczeniu wykonalności orzeczenia.

Zaznaczenia wymaga również, że zgodnie z 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. skarżący musi „wykazać” (nie tylko „wskazać”), iż wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Musi więc ujawnić i przedstawić w skardze tę okoliczność w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości oraz w drodze stosownego wywodu dowieść jej istnienia i przekonująco uzasadnić.

Zawarta w skardze argumentacja nie może być uznane za prawidłowe (wystarczające) wypełnienie obowiązku nałożonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. Skarga dotknięta wskazanym brakiem podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

O kosztach postępowania ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 102 k.p.c., art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c.